

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Ο Στέλιος Ραγής μετέφερε τον συλλογισμό του στο ζεύγος των γιατρών.

-Ενδιαφέρομαι- τους είπε- σε μεγάλο βαθμό για τα άτομα τα οποία φιλοξενώ σπίτι μου, τόσο τον νεαρό Άλκν όσο και για την Ισμήνη, που όπως σας είπα έχει η ίδια μια θλιβερή ιστορία.

Το πρόσωπο αυτή την στιγμή που απασχολεί τα άτομα αυτά είναι η νεαρή κοπέλα, που βρέθηκε στον δρόμο μας, σε έξαλλη κατάσταση και τώρα την έχω σπίτι μου.

Ο Άλκνς δηλώνει με όλη την δύναμη της νεανικής του ψυχής ότι εδώ και ένα μήνα είναι ερωτευμένος μαζί της, από την στιγμή που την είδε για πρώτη φορά στο πλοίο που τους έφερνε στην Αυστραλία.

Η Ισμήνη από την άλλη πλευρά κινούμενη από ένα δικό της μπηρικό ένστικτο-πιστεύει ότι είναι η χαμένη της της κόρη.

Αυτό δεν μπορούμε να το αποδείξουμε-συνέχισε ο Στέλιος Ραγής- εκτός αν αποδειχθεί ότι ο «απαχθείς» πατέρας της κοπέλας-που φανερά πλέον αποδεικνύεται ότι ήταν ο ναζί -που για άγνωστους λόγους, ο Χάρισον φιλοξενούσε σπίτι του-έμοιαζε με κάποιον από τους ανθρώπους που ήταν εκείνη την ημέρα, στο γραφείο του βρετανού επιχειρηματία.

Το μόνο άτομο που ξεχώριζε για εμένα, με την παράξενη εμφάνισή του, ήταν ένας πολύ ψηλός άνδρας μέσης ηλικίας, με την μεγάλη μύτη.

- Σε ακούμε κύριε Ραγή- του είπε η Δρ. Μάρθα που μαζί με τον σύζυγό της παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον τον συλλογισμό του.

- Αν και ο Άλκνς θυμηθεί ή είχε και αυτός παρατηρήσει αυτόν τον άγνωστο με την πελώρια μύτη, τότε θα έχουμε υπόψη μας ένα και μόνο συγκεκριμένο άτομο. Για τους υπόλοιπους, που ήταν στο γραφείο, δεν είναι δυνατό να θυμηθώ ή να ξεχωρίσω τα πρόσωπά τους.

Οι περισσότεροι έμοιαζαν μεταξύ εξωτερικά. Σχεδόν φαλακροί, με περιττά κιλά και κοιλίτσα.

Ο μόνος που ξεχώριζε ήταν ένας.

- Ο πολύ ψηλός με την μεγάλη μύτη, βιάσθηκε να προσθέσει χαμογελώντας ο Δρ. Γουίλιαμ.

- Αν λοιπόν θυμηθεί η Ισμήνη, την εξωτερική εμφάνιση του πρώην Γερμανού αφεντικού της στην Αθήνα, και τον περιγράψει ως «πολύ ψηλό με πελώρια μύτη», τότε η κοπέλα είναι η κόρη της και της ανήκει.

Δηλαδή ρώτησε η Δρ. Μάρθα κάπως περίεργα τι σημαίνει «της ανήκει»;

- Με το της «ανήκει» σημαίνει ότι η κοπέλα χρειάζεται πλέον την δική μας βοήθεια και όχι να την παραδώσουμε αλλού.

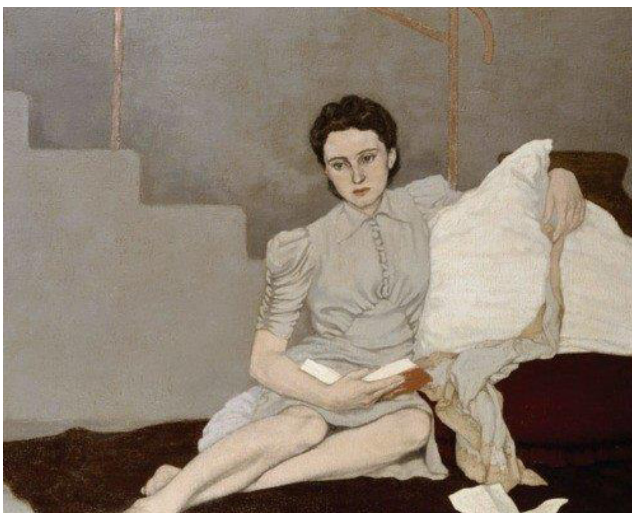
- Λογική η σκέψη σου κύριε Ραγή, είπε η Δρ. Μάρθα. Συμφωνώ να βοηθήσουμε με όλα τα νόμιμα μέσα φυσικά και μπορούμε. Όμως..

- Όμως τι; ρώτησε ο Στέλιος Ραγής

- Θα πρέπει να θυμηθεί η Ισμήνη το πρόσωπο του πρώην εργοδότη της και να μοιάζει με εκείνο το πρόσωπο που είδατε στο γραφείο του βρετανού επιχειρηματία Χάρισον και πρόσθεσε:

- Διαφορετικά δεν οδηγούμαστε πουθενά αν τον περιγράψει διαφορετικά από τον τύπο που ξεχώρισες.

- Ναι συμφωνώ να την ρωτήσουμε πρόσθεσε ο

Στέλιος Ραγής, φανερά ενθουσιασμένος από το γεγονός ότι το ζεύγος των γιατρών φίλων του, υποστήριζε την ιδέα του.

Ότι η κοπέλα «ανήκει» πλέον στην Ισμήνη.

- Δεν έχουμε παρά να ρωτήσουμε την Ισμήνη πρόσθεσε ο Στέλιος Ραγής.

- Πάρε τον Άλκν σπίτι και πες του να ρωτήσει την Ισμήνη. Εμείς εδώ θα περιμένουμε την απάντησή της. Αν θυμηθεί και μας περιγράψει το ίδιο περίπου άτομο που ξεχώρισες και εσύ τότε προχωράμε στο σχέδιο μας.

Ο Στέλιος Ραγής, συγκινημένος για την κατανόηση και βασικά την συμπάρταση των δυο γιατρών φίλων του, έτρεξε προς το τηλέφωνο, που ήταν στο γραφείο του γιατρού, και σχημάτισε τον αριθμό του σπιτιού του.

Απάντησε η Μαργαρίτα.

- Θέλω τον Άλκν Μαργαρίτα, της είπε ο Στέλιος Ραγής. Είναι στο δωμάτιο της κοπέλας μαζί με την Ισμήνη. Του λες σε παρακαλώ να έρθει στο τηλέφωνο.

- Είναι στον κήπο μόνος κύριε Ραγή απάντησε η Μαργαρίτα. Ξύπνησε η κοπέλα και η κυρία Ισμήνη φαίνεται του είπε να βγει.

- Σε παρακαλώ πήγαινε στον κήπο και πες του να έρθει στο τηλέφωνο.

Η Μαργαρίτα άφησε το ακουστικό και προχώρησε με αργά βήματα προς τον κήπο.

.....

- Ξύπνησε η κοπέλα είπε ο Στέλιος Ραγής και την φροντίζει η Ισμήνη.

- Νομίζω καλύτερα να πάμε και εμείς στο σπίτι σου είπε η Δρ. Μάρθα. Ασφαλώς και η κοπέλα θα χρειασθεί βοήθεια.

Ο Στέλιος Ραγής περίμενε για λίγο στο ακουστικό και όταν ακούστηκε η φωνή του Άλκν του είπε:

- Ερχόμαστε σε λίγα σπίτι Άλκν, μαζί μου θα είναι ο Δρ. Γουίλιαμ και η Δρ. Μάρθα.

.....

Στο διάστημα που ο Στέλιος Ραγής βρισκόταν στο ιατρείο των Μόρρισον, στο σπίτι του, στο δωμάτιο της κοπέλας, είχαμε εξελίξεις.

Ο Άλκνς ξαφνικά παρατήρησε ότι ενώ ακόμη η Ισμήνη έμεινε γερμένη δίπλα στην κοπέλα, εκείνη ξύπνησε. Άνοιξε τα μάτια της και το πρώτο πράγμα που παρατήρησε ήταν το κεφάλι της Ισμήνης γερμένο δίπλα της.

Σπκώθηκε και έκατσε στο κρεβάτι και άρχισε να κοιτά περίεργα την Ισμήνη. Δεν υπήρχε φόβος στο πρόσωπό της αλλά περιέργεια.

Έβαλε τα δάχτυλά της πάνω στα μαλλιά της Ισμή-

νης. Δεν τα χάιδευε. Απλώς ακουμπούσε πάνω τους.

Στο άγγισμα της κοπέλας η Ισμήνη ξύπνησε, σήκωσε τα μάτια της και την κοίταξε τρυφερά.

Η Άννα της χαμογέλασε.

Η Ισμήνη της χάδευσε το πρόσωπο, και τα μαλλιά.

Η Άννα συνέχιζε να της χαμογελάει.

Ξαφνικά η κοπέλα παρατήρησε την παρουσία του Άλκν. Σαν να φοβήθηκε.

Ο Άλκνς αμέσως κατάλαβε, πως η παρουσία του στο δωμάτιο θα την έφερνε σε δύσκολη θέση. Σπκώθηκε της χαμογέλασε και αμέσως βγήκε από το δωμάτιο κλείνοντας την πόρτα.

Η Ισμήνη ένιωσε τρομερή συγκίνηση. Κοιτούσε με τρυφερότητα την κοπέλα στα μάτια και άρχισε να της μιλά, παρόλο που γνώριζε ότι το κορίτσι δεν θα μπορούσε να την καταλάβει.

- Θέλεις κάτι αγάπη μου; Μήπως πείνασες; Θέλεις νερό;

- Ή μήπως θέλεις να πας στο μπάνιο; και της έδειξε την ανοιχτή πόρτα όπου φαινόταν ο νιπτήρας.

Η Άννα της χαμογέλασε. Έβγαλε από πάνω της το σεντόνι, έκατσε στο κρεβάτι και στην συνέχεια σπκώθηκε. Στάθηκε μπροστά στην Ισμήνη και με το κεράκι της, έδειξε το μπάνιο.

Η Ισμήνη της χάιδεψε ξανά τα μαλλιά λέγοντας:

- Πήγαινε κοριτσάκι μου. Εγώ θα είμαι εδώ.

Ενώ η Άννα προχωρούσε στο μπάνιο, η Ισμήνη με γρήγορα βήματα πήγε προς την πόρτα του δωματίου και την κλείδωσε από μέσα.

Την κίνηση αυτή παρατήρησε η Άννα και νιώθοντας περισσότερη ασφάλεια της χαμογέλασε και πάλι.

Όταν η Άννα βγήκε από το μπάνιο, με γρήγορα βηματάκια προχώρησε προς την Ισμήνη και την αγκάλιασε.

Η Ισμήνη άρχισε να τρέμει από συγκίνηση. Δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά της, έσφιξε την κοπέλα πάνω της και χαιδεύοντας τα μαλλιά της της έλεγε σχεδόν ψιθυριστά:

- Γλυκό μου κοριτσάκι. Παιδάκι μου. Μωρό μου. Δόξα να έχεις Θεέ μου.

Φυσικά η Άννα δεν καταλάβαινε, τίποτε από όσα της έλεγε.

Όμως αυτή η τρεμούλα της Ισμήνης, η ζεστασιά που έβγαζαν τα λόγια της -έστω και αν μη καταλάβαινε το νόημά τους-της δημιουργούσαν ένα αίσθημα ασφάλειας, εμπιστοσύνης, και σιγουριάς σε αυτόν τον άγνωστο κόσμο που ξαφνικά βρέθηκε από το πουθενά.

Το μόνο που θυμόταν ήταν ότι μίλησε σε κάποια γυναίκα Γερμανικά. Ύστερα ήρθε η ένωση και ο ύπνος.

Η Ισμήνη συνήλθε κάπως. Κατάλαβε πως η κοπέλα ασφαλώς και θα πείνασε.

Την κοίταξε τρυφερά λέγοντας:

- Έλα κοριτσάκι μου να πάμε στην κουζίνα. Θα πείνασες. Θα σου ετοιμάσω ότι θέλεις.

Κρατώντας την από το χέρι, πήγε προς την πόρτα, την ξεκλείδωσε και προχωρώντας στο διάδρομο φτάσανε στην κουζίνα.

.....

Την στιγμή εκείνη έμπαινε στο σπίτι ο Στέλιος Ραγής μαζί με τον Άλκν και το ζεύγος των γιατρών.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)